

Megtöretés – az áldáshoz vezető út

Radu Gavriluț

Elhangzott Nagyváradon, 2022. január 16-án.

<https://www.ekkleziaoradea.ro/>

Sokszor hallottam testvéreket, hogy azt mondják: „elméletileg tudom a dolgokat, a probléma a gyakorlással van”. Soha nem értettem egyet az ilyen beszéddel. Tudjátok miért? Mert ahhoz, hogy a hit útján járassunk, egyvalami létfontosságú: hogy legyen felülről való világosságunk, azért, hogy láthassunk. Ha nincs felülről jövő világosságunk, akkor nem láthatunk.

Az elmúlt napokban olvastam az 51. zsoltárt, 18-19 vers: „Mert nem kívánsz véres áldozatot, hisz megadnám; égő áldozatban nem gyönyörködsz: Istennek való áldozatok a töredelmes szellem, töredelmes szív; és aki meg van törve, Istenem, nem veted meg.” És ha meg akarjátok keresni a kereszthivatkozásokat, megtalálhatjátok ezt az Ézsaiás 57,15-ben is, ahol ugyanígy a megtört szívről, a töredelmes és az alázatos szellemről beszél. Vajon miért kedveli Isten az összetört szellemet?

Nem mondhatja senki, hogy ő megtört ember, mert olvassa a Bibliát és érti azt. Nem így történik. Mikor valaki összetört ember, azt látni lehet. Mi a bizonyítéka, hogy megtört ember vagy? Az, hogy suttogva beszélsz? Nem ez a bizonyíték. A bizonyítéka annak, hogy megtört ember vagy, az, hogy az elméd megújult, másként gondolkozol.

Egyszer azt mondta egy testvér: „Nekem nem tetszik, ahogyan az Úr munkálkodik az életemben, én nem szeretem az Ő útjait.” Azt válaszoltam: Ember, te csak az éneddel foglalkozol, akinek nem tetszik? Mikor fog az énednek tetszeni az Úr útja? Soha! Soha nem fog egyetérteni azzal, hogy te úgy lásd a dolgokat, ahogyan Ő. Testvérek, felülről jövő kijelentésre van szükségünk, hogy megláthassuk, mit munkál az Úr az életünkben. Ha kijelentést kapunk az Úrtól, akkor meglátjuk, hogy ami az életünkben történik, azt mind Ő készítette el. Mi nem vagyunk megtörve. Nekünk megvan a magunk gondolkozása. Tudunk összefüggéseket keresni a Bibliában, és tudunk beszélni róla, de nem értjük. Miért? Mert az elménk nincs megújulva.

Megnéztem, mi történt Jákóbbal, és sok mindent megláttam, ami vele történt. Egy testvér szerint a Lábánál eltöltött idő idővesztés volt, de én nem gondolom, hogy az elvesztegetett idő lett volna, mert ebben az időszakban az Úr szép lassan egyre közelebb jött Jákóbbhoz. És a dolgok nem úgy mentek, ahogy ő szeretne volna. Nem akarta, hogy így történjenek a dolgok vele. És annak ellenére, hogy megkapta, amit akart, és nagyon gazdag lett, sokkal gazdagabb, mint ahogy Izsák meggazdagíthatta volna, mégsem volt elégedett. Meggazdagodott tehát, és az Úr sokféle helyzeten keresztül munkálkodott az életében, és láthatjuk, hogy nem szólt semmit, nem kommentált, nem mondta: nem szeretem, ahogy munkálkods. Soha nem mondta ezt. És így az Úr közeledett hozzá.

Miért fontos az összetöretés?

Van a Bibliában egy ilyen meghatározás, Ézsaiás 57,14-15: „Egy hang ezt mondja: Töltsétek, töltsétek föl, készítsétek az utat, népem útjából vegyetek el minden buktatót! Mert így szól a Magasságos és Felséges, aki örökké él, és akinek szent a neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok szellemét, és megelevenítsem a megtörttek szívét.”

Nagyon érdekes: készítsétek az utat! Melyik ez az út, amit az Úr készít? Hát ez az, hogy ne te legyél, hanem Ő lehessen. Mert végső soron az összetöretés azt jelenti: **ne te legyél, hanem Ő legyen.**

De nem egyik pillanatról a másikra vesz kezelésbe és csap le ránk, hiszen Jákób életében sem ez történt, hanem az Úr lépésről lépésre foglalkozott vele, és egyszer csak elkészítette azt a pillanatot, mikor az Úr Jézus Krisztus harcolt vele. És látva, hogy nem tudja legyőzni – mert Jákób nagyon erős volt, éppen olyan erős, mint mi vagyunk – egy ütést mért rá a legerősebb területen, ott ahol ő legerősebb volt. És akkor készítette el az utat az áldás számára. **Nincs út az áldás számára a mi életünkben, ha nem vagyunk összetörve.**

De addig, nézzétek, mit mond Péter, a mi szeretett apostolunk. 1Péter 2,19-20: „mert az kedves dolog (kegyelem), ha valaki Istenről való meggyőződéséért tűr keserűséget, méltatlanul szenvedve. Mert micsoda dicsőség az, ha vétkezve és arcul veretve túrtök? – akkor lehajtjuk a fejünket: igen, sajnálom – De ha jót cselekedve és mégis szenvedve túrtök, ez kedves dolog (kegyelem) Istennél. Mert arra hívatatok el, hiszen Krisztus is szenvedett értetetek, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek. Aki bűnt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott, aki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött, hanem hagyta az igazságosan ítélőre.” Nem úgy felelt, ahogy itt mondta valaki, hogy forrongott magában. Nem így! Egyszerűen arra tekintett, hogy az Úr készítette el számára ezt az utat.

És emiatt akarja ezt az Úr, testvérek, hogy így legyünk itt a földön, hogy ezt elfogadjuk. De ha mi nem fogadjuk el az Ő utait, és azt a bánásmódot, amelyet alkalmaz velünk szemben, akkor olyan emberek leszünk, akik csodálkoznak azon, amik történnek velük. Mindig meglepődünk, hogy nem jó az, ami velem történik; nem értékelnek; szeretném, ha értékelnének; szeretném, ha lennék valaki. Nem azt kell kérnünk, hogy elfogadjuk ezt, hanem világosságot kell kérnünk az Úrtól, hogy amikor jönnek ezek a helyzetek, megláthassuk ezekben az Urat. Tehát **nem élhetjük a hitéletet kijelentés nélkül.** Megérthetjük, hogy igen, így van, és én hiszem, hogy mindenki megérti azt, hogy ez így van, de mikor jön az a helyzet, csak akkor tudsz keresztül menni rajta, ha megláttad, hogy az Úr az. Tudjátok, hogyan látták Őt meg a tanítványok? Az Úr van ott! Nem a testvérek, nem a körülötted levők, akik rosszat akarnak neked. Éppen a melletted levők a legalkalmasabbak arra, hogy az Úr általuk kezelésbe vegyen téged. De nem őket kell látnod, hanem az Urat minden dologban.

A lélek, mely összetört, olyan lélek, melyet az Úr használni tud. Nem azt jelenti, hogy ez a munkálat olyan hamar befejeződik; mert ez olyan munkálat, amely eltart, míg mi ezen a földön leszünk. Folyamatosan foglalkozik velünk az Úr. De testvérek, kérjünk az Úrtól világosságot, hogy az Urat tudjuk meglátni. Tehát emiatt akar az Úr foglalkozni a mi életünkkel, hogy megtört emberek legyünk. Testvérek, kérjünk az Úrtól világosságot, hogy láthassunk. Ámen.